בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ג'**, **י"ד** ב**כסלו** תשס"ג (**19** ב**נובמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ד בכסלו**, **ראובן**, בנם הבכור של יעקב אבינו ולאה, נולד בשנת 2192 לבריאת העולם (1568- למניינם) וכעבור 125 שנה, גם בתאריך זה – י"ד בכסלו - הוא נפטר. על לידתו ולידת יתר שבטי ישראל (חוץ מבנימין) קראנו בפרשת השבוע בשבת שעברה, פר' "ויצא": **"ותהר לאה ותלד בן, ותקרא שמו ראובן, כי אמרה, כי ראה ה' בעוניי כי עתה יאהבני אישי."** [בראשית, **כ"ט** 32]

בהיותו ראשית אונו של יעקב, היה ראובן זכאי לבכורה, לכהונה ולמלכות. אולם, לאחר שחילל את יצועי אביו, ניתנה הבכורה לבני יוסף, הכהונה – לבני לוי, והמלכות – לבני יהודה. [בראשית מ"ט 3- 4, רש"י שם, דברי הימים_א ה' 1] ראובן לא היה שותף לעצת אחיו שביקשו להרוג את יוסף. הוא הציע להם להשליך את יוסף לבור, בתקוה שיוכל לחזור אח"כ ולהשיב את יוסף אל אביו. כאשר חזר אל הבור ולא מצא שם את יוסף, קרע את בגדיו ואמר: **"הילד איננו, ואני אנא אני בא?"**[בראשית ל"ז 21- 30] מאוחר יותר, כאשר האחים התוודו במצרים על אשמתם **"אשר ראינו צרת נפשו** [של יוסף] **בהתחננו אלינו ולא שמענו"**, הוכיחם ראובן: **"הלוא אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד"** [שם מ"ב 21- 22]. ארבעה בנים היו לראובן: חנוך, פלוא, חצרון וכרמי. מאחר וראובן היה מן הראשונים שעשה תשובה (כבר במעשה יוסף), זכה שהנביא **הושע**, שהיה מן הראשונים שפיתח את מושג התשובה היה מצאצאיו.
[אנציק' לבית ישראל]

~~~

ברצוננו להעלות על הדף מאמר על מעשה גבורה (?) אחר, מאוחר יותר – **פרשת מצדה**. פרשה זו אמנם התרחש בתחילת חג הפסח, אך נדמה לנו שמועד זה - לקראת חנוכה, בה למדים אנו על מעשה הגבורה של המכבים, מתאים ללמוד גם על מעשה זה ואולי לראות אותו דרך עיניים אחרות...

"בקרתי במצדה – צוק נפלא ליד ים המלח. חשתי עד מעמקי לבי את רציפות הזמן המלווה עם זה, שידע למות כדי שיוכל להמשיך להתקיים. אך שאלתי עצמי: האם זו הדרך היחידה?"...

דברים אלה הם ציטטה ממאמר שפורסם בשבועון "אוניטה" המופיע בפאריז של צרפת. מי הוא זה אשר כה נתפעל ממצדה, ובמבט אחד גם ירד לעומק הבעיה של מעשה מצדה וסמלה לדורות, עד כדי שאלה: "האם זו הדרך היחידה?" – היה זה מנהיג סוציאליסטי צרפתי שביקר בארץ, סייר וביקר, שוחח עם רבי-השלטון, ראש-הממשלה ושריה, הגיע לחברון ונכנס למערת-המכפלה, נכנס לפנים מחומות ירושלים – ועורכי תכנית-סיורו הביאוהו אף עד מרום צוק-מצדה, אשר על גבול מדבר-יהודה. האיש שב לארצו, ופרסם את רשמי ביקורו בארץ, תוך ציון ש"דעת הקהל הישראלית נמצאת בשלב של התבגרות..." ועוד. אך לשיא רישומו הגיע האיש בעת ביקורו במצדה. ולא בכדי. {ההמשך, בע"ה, מחר...}
["אתר ואתר" – ישראל ארליך]

~~~

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ג'**, **י"ד** ב**כסלו** תשס"ג (**19** ב**נובמבר**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מעשה בראשית – הלילה, **ליקוי לבנה חצי-צל**: בשעה **0153** – תחילת הלקוי, **0348** – שיא הלקוי, **0600** – הסיום. הצופים יבחינו כי הפחתת האור המגיע מהשמש לירח ניכרת רק סמוך לאמצע הליקוי. צפייה מהנה! [לוח דבר בעתו]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל